

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๑/๒๕๕๘

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายพุดผล อัสวเหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้องเสนอคำร้อง ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายพุดผล อัสวเหม ผู้ถูกร้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

๑. ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า

๑.๑ นายพุดผล อัสวเหม ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรวม ๒ ตำแหน่ง คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๓) และ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๕๒

LIRT

๑.๒ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องในแต่ละตำแหน่งตามวาระรวม ๖ ครั้ง ดังนี้
ครั้งที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๒ กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๐

ครั้งที่ ๓ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๕ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๖ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ยื่นบัญชี ฯ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕

๑.๓ ผู้ร้อง ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง โดยทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และสอบปากคำพยานบุคคล วิเคราะห์พยานหลักฐาน ให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าวและร่วมในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อผู้ร้อง ซึ่งคณะกรรมการ ฯ ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่า ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง กล่าวคือ ผู้ถูกร้องแสดงในบัญชี ฯ ว่าตนเองและนางประภาพร อัสวเหม คู่สมรส ไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน (หุ้น) แต่จากการตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และคู่สมรส มีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

(ก) เงินลงทุนของผู้ถูกร้อง

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๑. อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๒. ม้าทอง ชิปปิสเตอร์	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐

LIRT

๓. เอ็มพี คูบริเคนท์	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๔. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔)	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
๕. เอ็ม พี ปีโตรเลียม	๔๖,๗๕๐	๑,๐๐๐	๔๖,๗๕๐,๐๐๐
๖. เกาะกลางสวน	๒๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐
๗. อาซาแลนด์	๑๑๒,๔๕๗	๑๐๐	๑๑,๒๔๕,๔๕๗
๘. นครา	๘,๘๐๐	๑,๐๐๐	๘,๘๐๐,๐๐๐
๙. อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮ้าส์	๔,๐๐๐	๑๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๑๐. เอ็ม พี เซอร์วิสเดชั่น (๑๙๙๔)	๔๕,๕๕๗	๑๐๐	๔,๕๕๕,๗๐๐
๑๑. อีสท์ ซี แลนด์	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๑๒. ซี บี. ออโต้เซอร์วิส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๓. ฟริคซ์-เมต (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๔. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ	๒,๗๕๗,๐๐๐	๑๐	๒๗,๕๗๐,๐๐๐
๑๕. วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๖. วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๗. ออลเวอร์ชั่น ออโต้ เอชเซตเซอร์วิส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๘. เอ็ม พี เวิลด์ ทรานสปอร์ตเดชั่น	๑	๑๐๐	๑๐๐
๑๙. วัฒนาอโต้เซลล์แอนด์เซอร์วิส	๒๕,๐๐๐	๑๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
๒๐. เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ (วัฒนาบอดี เซอร์วิส)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒๑. เอ็ม พี ฟู้ดเพอร์	๘๓๔	๑๐๐	๘๓,๔๐๐
๒๒. วัฒนา ซิมป์ชั่น (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒๓. แส่นถ่าน	๔๕๕,๕๕๔	๑๐๐	๔๕,๕๕๕,๕๕๐
๒๔. วี. เจ. พัฒนาที่ดิน	๒๐,๐๐๐	๑๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
๒๕. เรือด่วนแหลมทอง	๑๐,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐

รวม

๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐

LIART

(ข) เงินลงทุนของนางประภาพร อัสวเหม กู้สมรสของผู้ถูกร้อง

บริษัท จำกัด	จำนวนหุ้น	ราคาต่อหุ้น	จำนวนเงิน (บาท)
๑. อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒. ม้าทอง ซิปปิลเดอรั	๒๔๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. เอ็มพี ลูบริแคนท์	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๔. เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๙๙๔)	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๕. นครา	๒๐	๑,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
๖. ที.ซี.พี. มารีน ซิปปิง	๘,๓๓๓	๑๐๐	๘๓๓,๓๐๐
๗. อีสท์ ซี แลนด์	๑๐,๐๐๐	๑๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๘. ซี บี. ออโต้เซอร์วิส	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๙. ฟริตซ์-เมต (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๐. ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ	๕๐๐,๐๐๐	๑๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๑. วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๒. วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๓. วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๔. ออลเวอร์ชั่น ออโต เอชเซสซอรี่ส์	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๕. เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ (วัฒนาบอดี เซอร์วิส)	๑,๕๐๐	๑๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๑๖. วี.เจ. พัฒนาที่ดิน	๕,๐๐๐	๑๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๑๗. เอ็ม พี ประกันภัย	๖๑,๕๐๐	๑๐๐	๖,๑๕๐,๐๐๐
๑๘. เอ็ม พี ฟู้ดแฟร์	๘๓๓	๑๐๐	๘๓,๓๐๐
๑๙. อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮาส์	๑	๑๐๐	๑๐๐
		รวม	<u>๕๐,๖๓๖,๓๐๐</u>

รวมเงินลงทุนของผู้ถูกร้องและกู้สมรสทั้งสิ้น

๔๓๕,๔๓๕,๐๐๐

ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงรายการดังกล่าวไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง ทั้ง ๖ ครั้ง ซึ่งผู้ถูกร้องได้ชี้แจงเหตุการณ์ไม่แสดงทรัพย์สินดังกล่าวว่า ผู้ถูกร้องและกู้สมรส มิได้เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง คือ นายพิบูลย์ อัสวเหม พี่ชาย ส่วนผู้ถูกร้องและ

LIRT

คู่สมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น คณะอนุกรรมการ ฯ เห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เห็นควรเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ต่อไป

๑.๔ ผู้ร้อง ได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้อง ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ แล้วมีความเห็น ดังนี้

(๑) การตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ พบว่า ผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และคู่สมรสของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท ซึ่งหุ้นดังกล่าวผู้ถูกร้องและคู่สมรสเป็นผู้ถือหุ้นเองทั้งหมด

(๒) สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น ที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นนายทะเบียน ปรากฏว่า กรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตรายืนยันการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้อง และคู่สมรสไว้แล้ว และกรรมการผู้รับรองดังกล่าว คือ นายพิบูลย์ อัสวเหม ได้ลงนามรับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้อง และคู่สมรส มาโดยตลอด โดยเฉพาะระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๔ ขณะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมือง นายพิบูลย์ ฯ ได้รับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๗ บริษัท อาทิ บริษัท ม้าทอง ชิปปิลเตอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรี่คลับ จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด เป็นต้น การรับรองความถูกต้องของบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นก่อนนายทะเบียนดังกล่าว ถือได้ว่าบริษัทได้ยืนยันก่อนนายทะเบียนและบุคคลทั่วไปมาโดยตลอดว่า ผู้ถูกร้อง และคู่สมรสเป็นผู้ถือหุ้นตามสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง กรณีนี้เทียบเคียงได้กับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๕/๒๕๐๖ ซึ่งวินิจฉัยว่า ตามบันทึกการประชุมบุคคล และบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ส่งต่อกองทะเบียนหุ้นส่วน ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องลงชื่อเป็นประธานในที่ประชุม และลงชื่อรับรองในฐานะกรรมการไว้ในงบบนด้วย และตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นนั้นปรากฏว่า ผู้ถูกร้องถือหุ้นบริมสิทธิ ๒๐ หุ้น และหุ้นสามัญ ๒๒๖ หุ้น ดังนี้ ผู้ถูกร้องจะปฏิเสธว่าไม่รู้ ไม่เห็น และไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีที่ปรากฏอยู่ที่นายทะเบียนนั้นหาได้ไม่

(๓) จากการตรวจสอบการได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่ผู้ถูกร้อง ไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง นั้น ปรากฏว่ามีหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท เมื่อบริษัทมีการเพิ่มทุน และรับโอนจากบุคคลอื่น แต่ส่วนใหญ่เป็นหุ้นที่ได้มาตั้งแต่เมื่อเริ่มจัดตั้งบริษัท

ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยหุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาในขณะที่กำลังศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งขณะนั้นผู้ถูกร้องยังไม่มีอาชีพและรายได้ เช่น บริษัท แสนล้าน จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๓ จำนวน ๑๔๘,๘๘๓ หุ้น มูลค่า ๑๔,๘๘๘,๓๐๐ บาท และวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๓ จำนวน ๓๕๐,๐๐๑ หุ้น มูลค่า ๓๕,๐๐๐,๑๐๐ บาท บริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด ได้มาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๑ จำนวน ๑๐๐ หุ้น มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นายพิบูลย์ ฯ ก็กำลังศึกษาในต่างประเทศเช่นเดียวกัน และหุ้นบางบริษัทผู้ถูกร้องรับโอนโดยตรงจาก นายวัฒนา อัสวเหม บิดา ได้แก่ หุ้นบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด รับโอนเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๖ จำนวน ๒๔,๑๕๐ หุ้น มูลค่า ๒๔,๑๕๐,๐๐๐ บาท หุ้นบริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด รับโอนเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ จำนวน ๒,๖๗๔,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒๖,๗๔๐,๐๐๐ บาท

หุ้นหลายบริษัทที่จัดตั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ปรากฏว่า ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ อัสวเหม ซึ่งเป็นพี่น้องกันต่างถือหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ได้แก่ บริษัท เรือควนแหลมทอง จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายชนม์สวัสดิ์ ฯ ถือคนละ ๑๐,๐๐๐ หุ้น นายพิบูลย์ ฯ ถือ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท วิ.เจ. พัฒนาที่ดิน จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ ฯ ถือคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๘๘๔) จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายพิบูลย์ ฯ ถือคนละ ๒๐๐,๐๐๐ หุ้น นายชนม์สวัสดิ์ ฯ ถือ ๓๐๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ม้าทอง ชิปปิลเดออร์ จำกัด ผู้ถูกร้อง และคู่สมรส ถือรวมกัน ๔๘๐,๐๐๐ หุ้น เท่ากับส่วนของนายพิบูลย์ ฯ บริษัท เอ็ม พี ลูบริแคนท์ จำกัด ผู้ถูกร้อง และนายพิบูลย์ ฯ ถือคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น บริษัท ซี. บี. ออโต้เซอร์วิส จำกัด บริษัท ฟริตจ์-เมต (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา เจย์โก้ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ซิมป์ซัน (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ออลเวอร์ชั่น ออโต้ เอชเซสซอรี่ส์ จำกัด ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ ฯ ถือคนละ ๑,๕๐๐ หุ้น เป็นต้น และบางบริษัทเป็นบริษัทที่ นายวัฒนา ฯ บิดาของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ติดต่อซื้อหุ้นหรือกิจการแล้วให้ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และ นายชนม์สวัสดิ์ ฯ ซึ่งเป็นบุตรเข้าไปเป็นผู้ถือหุ้นโดยไม่ปรากฏชื่อของนายวัฒนา ฯ เช่น บริษัท นครา จำกัด

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานดังกล่าวประกอบการได้มาของทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้อง เช่น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวน ๑๕ แปลง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ ปรากฏว่าทั้งผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และ นายชนม์สวัสดิ์ ฯ ได้มาโดยการรับให้จากนายวัฒนา ฯ บิดา โดยถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และโดยที่หุ้น

ในบริษัทต่าง ๆ ทั้งของผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ ฯ เป็นหุ้นที่ได้มาระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าสูงนับพันล้านบาทไม่น่าเชื่อว่า นายพิบูลย์ ฯ ขณะกำลังศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษาเพิ่งเริ่มประกอบอาชีพเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๖ จะสามารถ มีทรัพย์สินมูลค่านับพันล้านบาท ภายในระยะเวลาเพียง ๒ - ๓ ปี จึงน่าเชื่อว่าการได้มาของหุ้น ในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้อง เป็นการได้มาโดยการรับจากนายวัฒนา ฯ บิดา ซึ่งต้องการจะแบ่ง ทรัพย์สินให้แก่บุตรทั้งสาม มิใช่การถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ ฯ แต่อย่างใด

(๔) การตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า หุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและคู่สมรส เคยเป็นของนายพิบูลย์ ฯ มาก่อน

(๕) กรณีที่นายพิบูลย์ ฯ กล่าวอ้างว่า เหตุที่ต้องให้ผู้ถูกร้อง และคู่สมรสของผู้ถูกร้อง มีชื่อถือหุ้นแทน เนื่องจากมีบริษัทต้องดูแลจำนวนมาก จึงไม่ยากเปิดเผยให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนมีหุ้นใน บริษัทดังกล่าว นั้น จากการตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น ปรากฏว่า นายพิบูลย์ ฯ ก็เป็นผู้ถือหุ้นด้วยในหลายบริษัท โดยมีได้ปกปิดตามที่นายพิบูลย์ ฯ กล่าวอ้างแต่อย่างใด บริษัทที่ปรากฏว่ามีทั้งนายพิบูลย์ ฯ และผู้ถูกร้อง เป็นผู้ถือหุ้นดังกล่าว ได้แก่ บริษัท วิ. เจ. พัฒนาที่ดิน จำกัด นายพิบูลย์ อัสวเหม และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๔๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด นายพิบูลย์ ฯ และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๒๐,๐๐๐ หุ้น มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท เอ็ม พี เซอร์วิสเตชัน (๑๕๕๔) จำกัด นายพิบูลย์ ฯ และผู้ถูกร้อง ถือหุ้นคนละ ๔๕,๕๕๗ หุ้น มูลค่า ๔,๕๕๕,๗๐๐ บาท เป็นต้น คำกล่าวอ้างของนายพิบูลย์ ฯ ดังกล่าวขัดกับ พยานหลักฐาน จึงไม่น่าหนักรับฟังได้

(๖) กรณีที่นายพิบูลย์ ฯ อ้างว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง และคู่สมรสของผู้ถูกร้อง เป็นของตนเองโดยมีสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๑ ฉบับ มาแสดงเป็น หลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว นั้น จากการตรวจสอบสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นดังกล่าว ปรากฏว่า จำนวนบริษัทและมูลค่าหุ้นตามสำเนาสัญญาโอนลดยุ่่นมีน้อยกว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง และคู่สมรสกล่าวคือ สำเนาสัญญาโอนลดยุ่่นมีเพียง ๑๓ บริษัท ได้แก่ บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท นครา จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิปปิงเคอร์ จำกัด บริษัท เมทริกซ์ พรินซ์ชั่น ออโตโมทีฟ จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ จำกัด บริษัท วัฒนา ทอมส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท วัฒนาอโต้เซลส์แอนด์เซอร์วิส จำกัด บริษัท แสนล้าน จำกัด บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็ม พี ลูบริแคนท์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี เวิลด์ ทรานสปอร์ตเตชัน จำกัด บริษัท

เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด และบริษัท เอ็ม พี ปีโตรเลียม จำกัด และมีมูลค่าหุ้นรวมกันเพียง ๒๔๖,๖๓๕,๕๐๐ บาท นอกจากนี้เอกสารดังกล่าวเพิ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๐ ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องและคู่สมรส ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนั้นเอกสารทุกฉบับไม่ได้ลงลายมือชื่อ นายพิบูลย์ ฯ ผู้รับโอน เอกสาร ๑๐ ฉบับ ไม่มีพยานลงลายมือชื่อรับรอง และเอกสาร ๘ ฉบับ มีพยานลงลายมือชื่อรับรองเพียงคนเดียว

เมื่อพิจารณาพยานเอกสารดังกล่าวประกอบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๕ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “การโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้นนั้นถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้โอนกับผู้รับโอน มีพยานคนหนึ่งเป็นอย่างน้อยลงชื่อรับรองลายมือชื่อ นั้น ๆ ด้วยแล้วทำว่าเป็นโมฆะ.....” และข้อบังคับของบริษัทซึ่งบัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันว่า หุ้นของบริษัททั้งหมดเป็นหุ้นสามัญชนิดระบุชื่อ การโอนหุ้นจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน โดยมีพยานสองคนลงชื่อรับรอง แล้วเห็นว่า เอกสารหลักฐานดังกล่าวไม่ได้ทำตามแบบที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับของบริษัท และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๕ วรรคสอง จึงเป็นโมฆะ ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายเทียบเคียงนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๓/๒๕๐๓ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๘๖/๒๕๑๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๗๐/๒๕๒๒ พยานเอกสารของ นายพิบูลย์ ฯ ดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

จากพยานหลักฐานและเหตุผลดังกล่าว จึงฟังได้ว่า หุ้นในบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้อง จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และในชื่อของคู่สมรสผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๗๐๐ บาท เป็นของผู้ถูกร้อง และของคู่สมรส มิใช่ของนายพิบูลย์ ฯ ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด

ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงรายการหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งเป็นทรัพย์สินมีราคาจำนวนมากและบุคคลทั้งสองได้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้น โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าได้มีการโอนหุ้นดังกล่าวให้แก่ นายพิบูลย์ ฯ ตามที่กล่าวอ้าง อีกทั้งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่บริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวได้ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ นั้น จากการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ถูกร้องได้ลงนามรับรองบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นด้วย เช่น บริษัท อัสวเหม โฮลดิ้ง กรุ๊ป จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท เรือด่วนแหลมทอง จำกัด กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าเป็นเจ้าของหุ้นในบริษัทดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้แสดงรายการหุ้น

ของตนเองและของกลุ่มสมรสทั้งที่ทราบว่าจะตนเองและกลุ่มสมรสเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ จึงเห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการ ฯ ว่า ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ของตนในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของกลุ่มสมรสจำนวน ๑๕ บริษัท เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท ในตำแหน่งต่าง ๆ จำนวน ๖ ครั้ง ฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๕ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ต่อไป

๒. ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องแล้วเห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และส่งสำเนาคำร้องและเอกสารประกอบให้ผู้ถูกร้อง เพื่อยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๓. ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สรุปได้ว่า

๓.๑ ผู้ถูกร้อง เห็นว่า ผู้ร้องมิได้บรรยายคำร้องตามลำดับข้อเท็จจริงให้เห็นว่าความจงใจของผู้ถูกร้องในการยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือความจงใจที่จะปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ในหุ้นที่ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสของผู้ถูกร้องมีชื่อเป็นผู้ถือ ในแต่ละบริษัทอยู่ในช่วงเวลาใด เพราะบางบริษัทได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปก่อนที่ผู้ถูกร้องจะมีหน้าที่ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง จึงเป็นคำร้องที่เคลือบคลุมทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้อง

๓.๒ การที่ผู้ร้องบรรยายคำร้องกล่าวหาผู้ถูกร้องทั้งในเรื่องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ และเรื่องจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบในการยื่นบัญชีดังกล่าว เป็นข้อกล่าวหาที่เคลือบคลุมเพราะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ได้แยกข้อกล่าวหาไว้อย่างชัดเจนว่า การยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จนั้น เป็นกรณีหนึ่ง การปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเป็นอีกกรณีหนึ่ง ผู้ร้องไม่สามารถบรรยายให้เห็นว่าผู้ถูกร้องกระทำความผิดในข้อกล่าวหาใด จึงเป็นการกล่าวหาที่สับสนทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดี

๓.๓ ผู้ถูกร้องเห็นว่า การดำเนินการทุกประการของผู้ร้องเป็นโมฆะ เนื่องจาก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม บัญญัติให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวโดยเร็ว และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้จัดทำรายงานการตรวจสอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้กระทำการ ดังกล่าวในการตรวจสอบแต่ละครั้ง และไม่ปรากฏว่าได้มีการจัดทำรายงานประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓.๔ ผู้ถูกร้องเห็นว่า การกรอกรายการผิกระเบียบไม่ควรเป็นความผิดถึงขั้นให้พ้นจาก ตำแหน่งและถูกจำกัดสิทธิทางการเมือง เพราะเป็นข้อบกพร่องที่สามารถแก้ไขได้ โดยผู้ถูกร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ฯ ครั้งแรกเมื่อคราวเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งหากผู้ร้องได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำ ผู้ถูกร้องก็จะเข้าใจเป็นอย่างดีว่า ให้นำรายการหุ้นที่ผู้ถูกร้องและคู่สมรสของผู้ถูกร้องถือแทนผู้อื่นไว้มาระบุในการแสดงทรัพย์สินและ หนี้สินด้วย การที่ผู้ร้องได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นเวลาห่างกันถึง ๔ ปี จึงทำให้ผู้ถูกร้องเข้าใจมาโดยตลอดว่า การยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องที่ผ่านมาถูกต้องแล้ว

๓.๕ ผู้ถูกร้องมิได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยสาเหตุที่ไม่ได้ยื่นบัญชีเกี่ยวกับหุ้นของบริษัทต่าง ๆ นั้น เนื่องจาก

(๑) การถือหุ้นของผู้ถูกร้องและคู่สมรส ในบริษัททั้งหมดเป็นการถือหุ้นแทน นายพิบูลย์ ฯ พี่ชายของผู้ถูกร้อง

(๒) ผู้ถูกร้องและคู่สมรส ต่างเข้าใจโดยสุจริตมาโดยตลอดว่าไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้น ที่แท้จริงในบริษัททั้ง ๒๕ บริษัท และไม่มีส่วนได้เสียหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการถือหุ้น ของบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องและคู่สมรส ยังได้ลงลายมือชื่อ โอนลอยการถือหุ้น ในบริษัทต่าง ๆ ชำงต้น ที่ผู้ถูกร้องและคู่สมรส ได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ ฯ ให้ไว้แก่นายพิบูลย์ ฯ ล่วงหน้าแล้ว โดยนายพิบูลย์ ฯ จะโอนคืน ณ เวลาใดก็ได้ ดังนั้นในส่วนที่เคยปรากฏชื่อผู้ถูกร้องและ คู่สมรสจึงถือไม่ได้ว่าเป็นผู้ถือหุ้นในแต่ละบริษัท อีกทั้งผู้ถูกร้องและคู่สมรสไม่เคยไปเข้าร่วมประชุม ผู้ถือหุ้นจริง ๆ ในบริษัทดังกล่าวเลยสักครั้ง

การที่สัญญาโอนลอยหุ้นของผู้ถือหุ้นมีเพียง ๑๓ บริษัท และของกลุ่มสมรสผู้ถือหุ้นมีเพียง ๘ บริษัท นั้น เกิดจากการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นและคู่สมรสที่ถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ฯ และการทำสัญญาโอนหุ้นลอยคืนให้แก่ นายพิบูลย์ฯ ก็เป็นการกระทำกันระหว่างพี่น้องไม่ได้ยึดระเบียบกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดตามกฎหมาย เป็นการทำความด้วยเจตนาสุจริต โดยเข้าใจว่าเพียงลงลายมือชื่อของผู้ถือหุ้นโอนหุ้นคืนให้ก็ใช้เป็นหลักฐานเพียงพอระหว่างพี่น้องแล้ว ส่วนตัวนายพิบูลย์ฯ จะได้ลงลายมือชื่อในข้อผู้รับโอนหรือไม่ หรือจะมีพยานลงลายมือชื่อครบถ้วนตามกฎหมายหรือไม่ ผู้ถือหุ้นไม่ได้ใส่ใจแต่อย่างใด

(๓) ในจำนวนบริษัททั้งหมด ๒๕ บริษัท มีบางบริษัทได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไปแล้ว เช่น บริษัท เอ็ม พี ฟู้ดเฟร์ จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ บริษัท วิ.เจ.พัฒนาที่ดิน จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ บริษัท เอ็ม พี ประกันภัย จำกัด ได้จดทะเบียนเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ การที่ผู้ร้องมีมติว่าผู้ถือหุ้นปกปิดข้อเท็จจริงการถือหุ้นดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง

๓.๖ ผู้ถือหุ้นชี้แจงว่า บริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่เริ่มจัดตั้งขึ้นระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ถือหุ้นและคู่สมรส จะปรากฏชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในช่วงที่เริ่มจัดตั้งบริษัท ซึ่งในช่วงดังกล่าวผู้ถือหุ้นกำลังศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศ ไม่มีอาชีพและรายได้จึงเป็นไปได้ที่ผู้ถือหุ้นจะมีเงินไปลงทุนถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวได้

๓.๗ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ ที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง หากยื่นไม่ถูกต้องตรงความเป็นจริง ตามมาตรา ๒๕๕ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๑ ถือว่าจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามกรณีดังกล่าว หากผู้ถือหุ้นมีเจตนาจงใจยื่นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นและคู่สมรส ในบริษัทต่าง ๆ ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้ เพราะการถือหุ้นดังกล่าวมีจำนวนมากถึง ๒๕ บริษัท ซึ่งการถือหุ้นนั้นเป็นเอกสารที่เปิดเผยมสามารถตรวจสอบที่กรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์ หากจงใจปกปิดก็คงไม่เอาชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มากมายเช่นนี้ ผู้ถือหุ้นขอยืนยันว่าการกระทำของผู้ถือหุ้นเป็นเรื่องที่ขาดเจตนาและเป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการเข้าใจผิดเพราะเข้าใจโดยตลอดว่าหุ้นดังกล่าวไม่ใช่เป็นของผู้ถือหุ้นและของคู่สมรสเป็นเพียงการถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ฯ อีกทั้งได้มีการลงลายมือชื่อโอนลอยหุ้นคืนไปเกือบทั้งหมดแล้วด้วย

ผู้ถูกร้องเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ มิใช่ประสงค์ให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องเท่านั้น แต่รัฐธรรมนูญมีวัตถุประสงค์ในการสกัดกั้นผู้ทุจริตที่จะเข้ามาแสวงหาประโยชน์โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตำแหน่งทางการเมือง จากความเข้าใจโดยสุจริตของผู้ถูกร้องที่ไม่ได้ยื่นรายการถือหุ้นของตนและคู่สมรส ต่อผู้ร้องดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากการทุจริตหรือแสวงหาประโยชน์แต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะการที่มีชื่อปรากฏเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าวข้างต้น ก็เป็นกรณีที่ปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น มาตั้งแต่ช่วง พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จึงไม่ได้เป็นการทุจริตปิดบังซ่อนเร้นแต่อย่างใด หรือได้รับประโยชน์ใด ๆ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่หากเป็นการมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองแล้วไม่แจ้งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว กรณีนี้ น่าจะเป็นเรื่องจงใจปกปิดเพื่อแสวงหาประโยชน์มากกว่า สำหรับกรณีของผู้ถูกร้องนั้น ไม่เกิดประโยชน์ในการที่จะจงใจปกปิดดังกล่าว

๓.๘ ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า คำว่า จงใจ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เป็นเพียงเจตนาธรรมดา ที่พิจารณาเพียงว่า ผู้ถูกร้องรู้ว่ามีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวอยู่หรือไม่ไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษ แต่การใช้คำว่า “จงใจ” นำหน้าคำว่า “ยื่นบัญชี” ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบนั้น ย่อมมีความหมายว่า รัฐธรรมนูญประสงค์เน้นว่าผู้ยื่นบัญชีฯ ต้องรู้สำนึกที่แน่ชัดพอสมควร และจำเป็นต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดเจน หรือปราศจากข้อสงสัยอันสมควร ในกรณีที่พยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนหรือยังเป็นที่สงสัยอยู่ จึงไม่สมควรวินิจฉัยให้เป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกร้อง

กรณีของผู้ถูกร้อง มิใช่เป็นความจงใจ แต่เป็นความเชื่อโดยสุจริตว่า หุ้นส่วนที่มีชื่อของผู้ถูกร้องและคู่สมรสในบริษัทต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น เป็นของนายพิบูลย์ฯ โดยผู้ถูกร้องและคู่สมรสไม่ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากการปกปิดข้อเท็จจริงนี้แต่อย่างใด บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อประสงค์ลงโทษกับบุคคลที่เข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยมีเจตนาที่จะคดโกงหรือปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินบางอย่างที่ตนมีอยู่ ซึ่งได้มาโดยไม่ชอบ ตามกรณีของผู้ถูกร้องนี้เป็นความคิดที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดโดยแท้ และไม่ใช่วินิจฉัยให้อำนาจหน้าที่ตำแหน่งโดยทุจริตหรือแสวงหาประโยชน์ที่มิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นแต่อย่างใด

๔. ศาลรัฐธรรมนูญออกนั่งพิจารณาเพื่อรับฟังคำชี้แจงของกลุ่มกรณีและคำเบิกความของพยาน ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ วันที่ ๘ และ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยระหว่างการออกนั่งพิจารณา ผู้ถูกร้องอ้างส่งพยานเอกสาร ๒๘ อันดับ และกำหนดให้กลุ่มกรณีทำคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายใน ๑๕ วัน

ผู้ร้องชี้แจงและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำร้อง

ผู้ถูกร้องชี้แจงและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้นำพยานมาเบิกความต่อศาลอีก ๗ ปาก ในประเด็นว่า ผู้ถูกร้องและคู่สมรสถือทรัพย์สิน (หุ้น) ไว้แทนนายพิบูลย์ ฯ พี่ชายผู้ถูกร้อง หรือไม่ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นายพิบูลย์ อิศวเหม เบิกความสรุปว่า พยานเป็นบุตรคนโตของตระกูลอิศวเหม ผู้ถูกร้องเป็นบุตรคนที่สอง และคนสุดท้องได้แก่นายชนม์สวัสดิ์ อิศวเหม ภายหลังจากที่พยานจบการศึกษาแล้ว ได้เข้ามาดูแลบริษัททั้งหมดแทนบิดา ซึ่งหุ้นของบริษัททั้ง ๒๕ บริษัทที่ผู้ร้องกล่าวอ้างนั้นได้มีการจัดสรร ให้บุคคลอื่นเป็นผู้ถือไว้แทนพยาน โดยมีเจตนาและเป็นเหตุผลส่วนตัวที่จะให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทน และมีหุ้นจำนวนหนึ่งที่พยานเป็นผู้ถือไว้เอง โดยการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นจะพิจารณาจากบุคคลที่ไว้วางใจได้เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะผู้ถูกร้องและคู่สมรส ซึ่งเป็นน้องชายและน้องสะใภ้ ถือว่าเป็นบุคคลใกล้ชิด และการให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทนนั้นพยานก็ได้ดำเนินการเองโดยมิได้มีการบอกกล่าวก่อน จากนั้นจึงจะจัดให้มีการโอนหุ้นคืนในภายหลัง ซึ่งการโอนหุ้นคืนนั้นก็มิได้ใช้แบบฟอร์มมาตรฐานที่ใช้ปกติทั่วไป สำหรับในด้านการประชุมผู้ถือหุ้นนั้นพยานไม่ได้ดำเนินการเรียกประชุมแต่ได้มีการทำหนังสือแจ้งเวียนให้ทราบ เพราะเห็นว่าหุ้นแทบจะเกือบทั้งหมดเป็นของพยานเอง และในการประชุมผู้ถือหุ้นก็เพื่อมีการแจ้งผลประกอบการระหว่างปีให้ทราบ จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้บุคคลที่ถือหุ้นแทนรับทราบ

๔.๒ นายพงษ์ศักดิ์ ฝอยทอง นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เบิกความสรุปว่า พยานมีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร โดยหลักปฏิบัติในการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทไม่ต้องแสดงหลักฐานทางการเงินว่ามีเงินมาลงทุนจริง เพียงแต่มีหนังสือยืนยันประกอบว่าผู้ถือหุ้นได้ลงเงินเท่าใดเท่านั้น ซึ่งแบบฟอร์มบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บจ ๕) ในช่องผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นไม่ต้องเซ็นรับทราบเพราะไม่มีช่องให้ลงลายมือชื่อ และในการตรวจสอบการถือหุ้นบุคคลทั่วไปสามารถตรวจสอบได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ทั้งในด้านเอกสารบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นกฎหมายให้สันนิษฐานว่าเอกสารที่ยื่นนั้นถูกต้อง เพราะนายทะเบียนไม่ได้ไปตรวจสอบสถานที่และผู้ถือหุ้นได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง แต่บริษัทมีหน้าที่จะต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นขึ้นมาประกอบด้วยและเก็บไว้ที่บริษัท

๔.๓ นางจิราภรณ์ ขนาดนิต เบิกความสรุปว่า พยานเคยเป็นเลขานุการส่วนตัวของผู้ถูกร้อง และเป็นผู้รวบรวมเอกสารและไปยื่นต่อผู้ร้องด้วยตนเอง โดยการกรอกแบบฟอร์มนั้นได้กรอกตามคู่มือ

และข้อมูลที่น่ามากรอกได้มาจากการสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องของบริษัท เช่น ที่ดินได้สอบถามไปยัง
แผนกที่ดิน การเงินได้สอบถามไปที่แผนกการเงิน และในเรื่องส่วนตัวได้สอบถามไปที่ภริยาของผู้ถูกร้อง
ส่วนเรื่องบัญชี และหุ้นส่วนต่าง ๆ สอบถามไปที่ฝ่ายบัญชี

๔.๔ นายพิเชษฐ ชัยศิริวิเชียร เบิกความสรุปว่า พยานมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท
อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด แต่มิได้เป็นหุ้นของตนเอง โดยนายวัฒนา ฯ เป็นผู้ขอใช้ชื่อของพยานจดทะเบียน
จัดตั้งบริษัทเพื่อถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ ฯ ภายหลังการจัดตั้งบริษัทพยานมิได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหาร
แต่อย่างใด และเมื่อประมาณสองปีที่ผ่านมานายวัฒนา ฯ ได้ให้นางสาวสุนีย์ ภิณฑุภาพ นำเอกสาร
การโอนหุ้นมาให้ลงลายมือชื่อเพื่อโอนหุ้นไปยังนายพูลผล ฯ โดยพยานไม่เคยได้รับเงินปันผลแต่อย่างใด

๔.๕ นางสาวสุนีย์ ภิณฑุภาพ เบิกความสรุปว่า พยานทำงานอยู่บริษัท เอ็ม พี บี โครเลียม
จำกัด ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการเงิน มีหน้าที่ดูแลเรื่องรายรับรายจ่ายของบริษัทและได้มีชื่อเป็นผู้ถือหุ้น
ในบริษัท อีสท์ ซี แลนด์ จำกัด บริษัท ม้าทอง ชิพบิลเคอร์ จำกัด บริษัท อัสวฟาร์ม แอนด์ เฮาส์
จำกัด โดยนายพิบูลย์ ฯ มาขอยืมชื่อไปเป็นผู้ถือหุ้นโดยพยานไม่เคยนำเงินมาลงทุนและไม่เคยได้
เงินปันผลใด ๆ จากบริษัท หลังจากนั้นได้ลงลายมือชื่อโอนหุ้นคืนให้นายพิบูลย์ ฯ ไป

๔.๖ นางสาวพัชรี จงสมจิตร์ เบิกความสรุปว่า พยานทำงานอยู่บริษัท ขนส่งเรือด่วน
สายใต้ จำกัด ตำแหน่งบุคคลและธุรการ โดยมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในบริษัท ที.ซี.พี.มารีน ชิปปิ้ง จำกัด
โดยนายพิบูลย์ ฯ ขอใช้ชื่อของพยานโดยไม่เคยเข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นและไม่เคยได้รับเงินปันผลเพราะ
ไม่ใช่หุ้นของตน และได้ลงลายมือชื่อโอนหุ้นคืนนายพิบูลย์ ฯ ไปแล้ว

๔.๗ นายมัน พันธ์นัย เบิกความสรุปว่า พยานเคยทำงานด้านการเมืองกับนายวัฒนา ฯ
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ จากนั้นได้ช่วยดูแลด้านธุรกิจการค้ามาโดยตลอด ทั้งมีหน้าที่ดูแลบุตรของ
นายวัฒนา ฯ ด้วย บริษัทต่าง ๆ ของนายวัฒนา ฯ มีหลายบริษัท ในด้านธุรกิจได้ให้คำแนะนำแก่
นายพิบูลย์ ฯ ที่ให้บุคคลอื่นถือหุ้นแทน หุ้นทั้งหมดเป็นหุ้นของนายพิบูลย์ ฯ เพราะเป็นบุตรคนโตของ
นายวัฒนา ฯ

ผู้ร้องยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำร้องที่ยื่นต่อศาล
รัฐธรรมนูญ

ผู้ถูกร้องยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีเป็นหนังสือได้ความสรุปเช่นเดียวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
และที่พยานฝ่ายผู้ถูกร้องให้การต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำเบิกความและคำแถลงการณ์ปิดคดี ตลอดจนเอกสารประกอบของผู้ร้องและผู้ถูกร้องแล้ว เห็นว่า มีประเด็นเบื้องต้นที่ผู้ถูกร้องยกขึ้นโต้แย้งสมควรวินิจฉัยก่อน คือ ประเด็นว่า คำร้องเคลือบคลุม หรือไม่

ประเด็นนี้ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่เคลือบคลุม ผู้ถูกร้องไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องและเป็นกรกล่าวหาที่สับสน ทำให้ผู้ถูกร้องเสียเปรียบในทางคดี

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว ผู้ร้องบรรยายคำร้องว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่งก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะประกาศใช้ เมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้วในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงถือว่าเข้าดำรงตำแหน่งวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเป็นเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๓) และ (๕) ซึ่งมีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ ผู้ร้องได้พิจารณาผลการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องแล้ว พบว่า ผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินประเภทเงินลงทุน (หุ้น) โดยผู้ถูกร้องแสดงในบัญชีฯ ว่าตนเองและคู่สมรส ไม่มีทรัพย์สินประเภทเงินลงทุน แต่รายการในบัญชีผู้ถือหุ้นของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ปรากฏว่าผู้ถูกร้องมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่างๆ จำนวน ๒๕ บริษัท มูลค่า ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และคู่สมรสมีเงินลงทุน (หุ้น) ในบริษัทต่างๆ จำนวน ๑๕ บริษัท มูลค่า ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท จึงเห็นว่าผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เห็นควรเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ เห็นว่า คำร้องของผู้ร้องได้บรรยายถึงเหตุที่ต้องใช้สิทธิ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและรายละเอียด ตามคำร้องได้กล่าวถึงการปกปิดการแสดงรายการทรัพย์สินอย่างละเอียด รวมทั้งได้ระบุถึงมาตราในรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับเหตุในคำร้อง และมีคำขอที่ระบุความประสงค์จะให้ดำเนินการอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนเป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖ และผู้ถูกร้องก็เข้าใจคำร้องได้ดี โดยชี้แจงได้ชัดเจนว่า เหตุที่ไม่แสดงทรัพย์สินในการยื่นบัญชี ฯ เกี่ยวกับหุ้นที่ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมีชื่อเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ใน บริษัทต่าง ๆ นั้น เพราะผู้ถูกร้องและคู่สมรสได้เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง ผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นที่แท้จริง คือ นายพิบูลย์ อัสวเหม พ่ิชายผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องและคู่สมรสเป็นเพียงผู้ถือหุ้นแทนเท่านั้น คำร้องไม่ เคลือบคลุมและไม่ทำให้เสียเปรียบในทางคดีแต่อย่างใด

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยชี้ขาดต่อไปมีว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๕๑ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ความมืออยู่จริงของ ทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี ที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ ทุกหน้าด้วย

มาตรา ๒๕๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

มาตรา ๒๕๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๓) และ (๕) มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง รวม ๖ ครั้ง คือ กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ร้องได้ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องแล้วพบว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยผู้ถูกร้อง

ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) ของตนในบริษัทต่างๆ จำนวน ๒๕ บริษัท เป็นเงิน ๓๘๔,๘๐๒,๓๐๐ บาท และของกลุ่มสมรส จำนวน ๑๕ บริษัท เป็นเงิน ๕๐,๖๓๖,๓๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๓๕,๔๓๘,๐๐๐ บาท ทั้ง ๖ ครั้ง ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า การถือหุ้นดังกล่าวของผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรส เป็นการถือหุ้นแทนนายพิบูลย์ฯ พี่ชายผู้ถูกร้อง โดยผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสไม่มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ และได้ลงลายมือชื่อโอนลอยหุ้นดังกล่าวให้แก่นายพิบูลย์ฯ ไว้แล้ว ทั้งในการประชุมผู้ถือหุ้น ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรส ไม่เคยเข้าร่วมประชุมด้วย

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนมีว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสถือไว้แทนนายพิบูลย์ฯ พี่ชายผู้ถูกร้อง หรือไม่

พิจารณาสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่บริษัทดังกล่าวทั้งหมดส่งให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (กรมทะเบียนการค้า) กระทรวงพาณิชย์ ปรากฏว่า กรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตรายืนยันการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสมาโดยตลอด โดยเฉพาะระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๔ นายพิบูลย์ฯ พี่ชายของผู้ถูกร้องได้รับรองยืนยันการเป็นผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องในบริษัท ม้าทอง ชิปปิลเตอร์ จำกัด บริษัท เอ็ม พี โฮลดิ้ง กรุ๊ป (๑๕๕๔) จำกัด บริษัท เกาะกลางสวน จำกัด บริษัท ริเวอร์ฮิลล์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรี่คลับ จำกัด และบริษัท แสนล้าน จำกัด ซึ่งการรับรองความถูกต้องของบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นต่อนายทะเบียนดังกล่าว ถือได้ว่าบริษัทได้ยืนยันต่อนายทะเบียนและบุคคลทั่วไปมาโดยตลอดว่า ผู้ถูกร้องและกลุ่มสมรสเป็นผู้ถือหุ้นตามบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจริง ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า การได้มาซึ่งหุ้นในบริษัทต่างๆ ของผู้ถูกร้องนั้น หุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้มาตั้งแต่เริ่มจดทะเบียนตั้งบริษัทซึ่งขณะนั้นผู้ถูกร้องกำลังศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนายพิบูลย์ฯ ก็กำลังศึกษาในต่างประเทศเช่นเดียวกัน หุ้นบางบริษัทเป็นหุ้นที่ผู้ถูกร้องได้รับโอนมาจากนายวัฒนาฯ บิดา ทั้งปรากฏว่า หุ้นหลายบริษัทที่จัดตั้งระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ฯ ซึ่งเป็นพี่น้องกันต่างถือหุ้นในสัดส่วนหรือจำนวนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานดังกล่าวประกอบการได้มาของทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกร้อง เช่น การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวน ๑๕ แปลง ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๖ ปรากฏว่าทั้งผู้ถูกร้องนายพิบูลย์ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ฯ ได้มาโดยการรับจากนายวัฒนาฯ บิดา โดยถือกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และโดยที่หุ้นในบริษัทต่างๆ ทั้งของผู้ถูกร้อง นายพิบูลย์ฯ และนายชนม์สวัสดิ์ฯ เป็นหุ้นที่ได้มาระหว่าง พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ เมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าสูงนับพันล้านบาทจากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่า

การได้มาของหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ของผู้ถูกร้องเป็นการได้มาโดยการรับจากนายวัฒนา ฯ บิดา ซึ่งต้องการจะแบ่งทรัพย์สินให้แก่บุตรทั้งสามมิใช่เป็นการถือทรัพย์สินแทนนายพิบูลย์ ฯ แต่อย่างไร และจากการตรวจสอบของผู้ร้องไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและคู่สมรส เคยเป็นของนายพิบูลย์ ฯ มาก่อน

ข้อกล่าวอ้างของนายพิบูลย์ ฯ ที่ว่า เหตุที่ต้องให้ผู้ถูกร้องและคู่สมรสของผู้ถูกร้องมีชื่อถือหุ้นแทน เนื่องจากมีบริษัทต้องดูแลจำนวนมากจึงไม่อยากเปิดเผยให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนมีหุ้นในบริษัทดังกล่าวนั้น จากการตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้น ปรากฏว่านายพิบูลย์ ฯ ก็เป็นผู้ถือหุ้นด้วยในหลายบริษัท โดยมีได้ปกปิดตามที่นายพิบูลย์ ฯ กล่าวอ้างแต่อย่างใดจึงเห็นว่าคำกล่าวอ้างของนายพิบูลย์ ฯ ดังกล่าวไม่มีน้ำหนักรับฟังได้

ส่วนที่นายพิบูลย์ ฯ อ้างว่า หุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและคู่สมรส เป็นของตนเองโดยมีสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นในบริษัทต่าง ๆ จำนวน ๒๑ ฉบับ เป็นหลักฐานยืนยันข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว นั้น จากการตรวจสอบสำเนาหนังสือสัญญาโอนหุ้นดังกล่าว ปรากฏว่า จำนวนบริษัทและมูลค่าหุ้นตามสำเนา สัญญาโอนลอยหุ้นมีน้อยกว่าหุ้นที่อยู่ในชื่อของผู้ถูกร้องและคู่สมรส กล่าวคือ สำเนาสัญญาโอนลอยหุ้น มีเพียง ๑๓ บริษัท ซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมกันเพียง ๒๔๖,๖๓๕,๕๐๐ บาท อีกทั้งเอกสารดังกล่าวเพิ่งจัดทำขึ้น เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๐ ทั้ง ๆ ที่ ผู้ถูกร้องและคู่สมรสถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ นอกจากนั้น เอกสารทุกฉบับไม่ได้ลงลายมือชื่อ นายพิบูลย์ ฯ ผู้รับโอน รวมทั้งบางฉบับ ไม่มีพยานลงลายมือชื่อ รับรอง และบางฉบับมีพยานลงลายมือชื่อรับรองเพียงคนเดียว เห็นว่า หุ้นจำนวนดังกล่าวมีมูลค่า จำนวนมาก ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกร้องได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตั้งแต่เริ่มจัดตั้งบริษัท หลายบริษัทในขณะที่ผู้ถูกร้องกำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ โดยได้มาในช่วง พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นช่วงระยะเวลาก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้ารับตำแหน่งทางการเมืองในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น จึงเชื่อว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของ ผู้ถูกร้องและคู่สมรสมิได้ถือไว้แทนนายพิบูลย์ ฯ พี่ชายแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ถูกร้องได้แย้งว่า การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน (หุ้น) เป็นเพียง ความเชื่อโดยสุจริตว่าหุ้นที่ถือแทนบุคคลอื่นไม่ต้องยื่นและมีได้เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในขณะที่ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง จึงไม่อยู่ในขอบเขตคำว่า “จงใจ” ตามมาตรา ๒๕๕ ที่ต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อมุ่ง

ประสงค์ต่อประโยชน์ที่มีชอบ นั้น เห็นว่า ความหมายของคำว่า “จงใจ” ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๕ เป็นเพียงเจตนาธรรมดา คือ ผู้ถูกร้องรู้หรือไม่ว่ามีทรัพย์สินหรือหนี้สินดังกล่าวอยู่หรือไม่ เพียงผู้ถูกร้องรู้สำนึกในการกระทำก็พอแล้วไม่จำเป็นต้องมีเจตนาพิเศษเพื่อมุ่งประสงค์ต่อประโยชน์ที่มีชอบ หรือมุ่งประสงค์เพื่อเตรียมการใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบ หรือเพื่อปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตต่อหน้าที่

การที่ผู้ถูกร้อง ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีในโอกาสต่าง ๆ รวม ๖ ครั้ง โดยผู้ถูกร้องไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและคู่สมรส จำนวน ๔๓๕,๔๓๕,๐๐๐ บาท ในบัญชี ฯ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง ทั้ง ๖ ครั้ง ทั้งที่ทรัพย์สินดังกล่าว เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและคู่สมรส ที่ผู้ถูกร้องและคู่สมรสได้มาก่อนและขณะดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถือได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าทรัพย์สินดังกล่าวผู้ถูกร้องและคู่สมรสถือไว้แทนนายพิบูลย์ ฯ พี่ชายของผู้ถูกร้อง นั้น ปรากฏตามทะเบียนผู้ถือหุ้น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งกรรมการบริษัทได้ลงนามพร้อมประทับตราขึ้นชั้นการเป็นเจ้าของหุ้นหรือผู้ถือหุ้นของผู้ถูกร้องและคู่สมรสมาโดยตลอด ซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๐๒๔ ที่บัญญัติว่า “ในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนด้วยกันก็ดี หรือในระหว่างผู้ถือหุ้นด้วยกันก็ดี ในระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนกับห้างหุ้นส่วนก็ดี ในระหว่างผู้ถือหุ้นกับบริษัทก็ดี ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาสมุดบัญชีเอกสารของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือของผู้ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นั้น ย่อมเป็นพยานหลักฐานอันถูกต้องตามข้อความที่ได้บันทึกไว้ในนั้นทุกประการ” จึงฟังได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าว เป็นทรัพย์สินของผู้ถูกร้องและคู่สมรส

ดังนั้น เมื่อผู้ถูกร้องรู้ถึงความมีอยู่ของทรัพย์สิน (หุ้น) ดังกล่าวก่อนและขณะยื่นบัญชี ฯ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินนั้นไว้ในบัญชี ฯ ที่ยื่นต่อผู้ร้อง จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

กรณีนี้ผู้ร้องได้แย้งว่า การดำเนินการของผู้ร้องเป็นโมฆะเพราะมิได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม และมาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง นั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม เมื่อผู้ร้องได้รับบัญชี ฯ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แห่งชาติ ก็ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน ตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓ วรรคสาม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคสาม แล้ว ไม่ได้ล่าช้าและไม่ทำให้ผู้ถูกร้องได้รับความเสียหายตามที่กล่าวอ้าง

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๕๔ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขณะดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากเห็นว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือร่ำรวยผิดปกติ ก็ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นได้ ซึ่งเป็นคนละเรื่องกันกับมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ ข้ออ้างของผู้ถูกร้องข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๓ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุจิต บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโซ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน คือ นายปรีชา เถลิวมณิษฐ์ วินิจฉัยให้ยกคำร้อง เนื่องจากบรรดาหุ้นของผู้ถูกร้องและคู่สมรสได้มาก่อนเข้ารับตำแหน่งทางการเมือง หากมีการไม่ยื่นบัญชีฯ ก็เป็นเพียงความบกพร่องในการยื่น มิได้มีเจตนาฝ่าฝืนมาตรา ๒๕๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญ จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายพลผล อัสวเหม ผู้ถูกร้องจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายกระมล ทองธรรมชาติ	ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
นายจิระ บุญพจนสุนทร	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจุมพล ณ สงขลา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เฉลิมวณิชย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายผืน จันทรปาน	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมงคล ธรรม์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมานิต วิทยาเต็ม	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายศักดิ์ เตชาชาญ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจิต บุญบงการ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุธี สุทธิสมบูรณ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ธีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ